

DE WEG NAAR CHRISTUS

Hoofdstuk 1

Gods liefde voor de mens

Gods liefde voor de mens

Zowel de natuur als de Bijbel vertellen van de liefde van God. Onze hemelse Vader is de bron van het leven, van alle wijsheid en alle vreugde. Kijk maar eens naar de schoonheid van de natuur en bedenk hoe niet alleen de mens, maar hoe elk levend wezen daarin past en daarin gelukkig kan zijn. De zonneshijn en de regen, die de aarde vrolijk maken en verfrissen, de heuvels, de zeeën en de vlakten - alles vertelt ons van de liefde van de Schepper. Want het is God, Die er voor zorgt dat al Zijn schepselen elke dag het nodige krijgen. Het is zoals de dichter van de Psalmen zo prachtig zegt:

*‘De ogen van allen wachten op U,
U geeft hun hun voedsel op zijn tijd.
U doet Uw hand open en verzadigt
al wat leeft, naar Uw welbehagen.’*
(Ps. 145: 15-16)

God maakte de mens volmaakt en gelukkig. Toen de aarde uit de hand van de Schepper kwam, was er geen spoor van verderf en geen schaduw van de vloek, die er later op zou rusten. Door de overtreding van Gods wet - de wet van liefde - kwam er ellende en dood. Maar zelfs dwars door alle lijden heen, dat het gevolg is van de zonde, komt Gods liefde tot uiting.

Er staat in de Bijbel dat God de aarde *‘ter wille van de mens vervloekte’* (Gen. 3:17). De doorn en de distel - de moeilijkheden en problemen die dit leven zwaar en zorgelijk maken - zijn bedoeld voor zijn bestwil. Zij vormen een onderdeel van de training, die God bedacht heeft om de mens weer uit de verdorvenheid en het verval te trekken, die de zonde heeft teweeggebracht. Hoewel de wereld in zonde gevallen is, betekent dit niet dat er alleen maar verdriet en ellende is. De natuur brengt een boodschap van hoop en troost. Zelfs de distels bloeien en de doornen zijn bedekt met rozen.

God is liefde. Dat staat op elke ontluikende knop en op elk opkomend grassprietje. De sierlijke vogels, die de lucht vullen met hun vrolijk gezang, de prachtig volmaakt gekleurde bloemen, die hun heerlijke geur verspreiden, de statige bomen in het bos met hun rijk gebladerte van levend groen - alles vertelt van de tedere, vaderlijke zorg, die God voor Zijn kinderen heeft en van Zijn verlangen om hen gelukkig te maken.

Het Woord van God openbaart ons Zijn karakter. Hij heeft Zelf Zijn oneindige liefde en medelijden duidelijk gemaakt. Toen Mozes bad: *'Toon mij toch Uw heerlijkheid'*, antwoordde de Heer: *'Ik zal al Mijn goedheid bij u voorbij laten komen'* (Ex. 33:18-19). En dit is Zijn heerlijkheid. Toen de HEERE aan Mozes voorbijging, riep Hij: *HEERE, HEERE, God, barmhartig en genadig, geduldig en rijk aan goedertierenheid en trouw, Die goedertierenheid blijft bewijzen aan duizenden, Die ongerechtigheid, overtreding en zonde vergeeft'* (Ex. 34:6-7).

Hij is *'geduldig en rijk aan goedertierenheid'* (Jona 4:2) en *'Hij vindt vreugde in goedertierenheid'* (Micha 7:18).

God heeft door ontelbare dingen in de hemel en op de aarde ons hart aan Zich gebonden. Door middel van de natuur, door middel van de diepste en tederste liefdesbanden, die mensen maar kennen, heeft Hij Zichzelf aan ons willen tonen. Toch geeft dit alles nog maar een gebrekkig beeld van Zijn liefde. Ondanks al die blijken van liefde heeft de vijand van het goede, de geest van de mensen verblind, met als gevolg, dat zij bang zijn geworden voor God; zij zijn gaan denken dat Hij streng en onverbiddelijk is. Satan heeft de mens ertoe gebracht te geloven dat God Iemand is, Die vooral met harde hand het recht handhaaft, Die een strenge rechter en een onverbiddelijk, veeleisende schuldeiser is. Hij heeft de Schepper afgeschilderd als Iemand, Die zoekt naar de fouten en overtredingen van de mens om hem daarna te kunnen straffen. Om die donkere schaduw weg te nemen en aan de wereld de oneindige liefde van God te laten zien, kwam Jezus wonen onder de mensen.

De Zoon van God verliet de hemel om te laten zien wie de Vader is. *‘Niemand heeft ooit God gezien; de eniggeboren Zoon, Die in de schoot van de Vader is, Die heeft Hem ons verklaard’* (Joh. 1:18). *‘En niemand kent de Zoon dan de Vader, en niemand kent de Vader dan de Zoon, en hij aan wie de Zoon het wil openbaren’* (Mat. 11:27).

Toen één van de discipelen de vraag stelde *‘Laat ons de Vader zien’*, antwoordde Jezus: *‘Ben Ik zo'n lange tijd bij u, en kent u Mij niet, Filippus? Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien; en hoe kunt u dan zeggen: Laat ons de Vader zien?’* (Joh. 14:8-9).

Jezus beschreef Zijn aardse opdracht als volgt: *‘De Geest van de Heere is op Mij, omdat Hij Mij gezalfd heeft; Hij heeft Mij gezonden om aan armen het Evangelie te verkondigen, om te genezen wie gebroken van hart zijn, om aan gevangenen vrijlating te prediken en aan blinden het gezichtsvermogen, om verslagenen weg te zenden in vrijheid’* (Lukas 4:18-19).

Dat was Zijn werk. Hij trok rond als weldoener en genas mensen die door de Satan gevangen werden gehouden. Er waren hele dorpen, waar geen gekreun meer van een zieke werd gehoord nadat Hij er geweest was en alle zieken genezen had. Zijn werk liet duidelijk Zijn hemelse opdracht zien. Uit elke daad die Hij verrichtte, bleek Zijn liefde, Zijn ontferming en Zijn medelijden. Vol medeleven ging Zijn hart uit naar de mensen. Hij nam de menselijke natuur aan om de mens in zijn noden te kunnen bereiken. De armste en de eenvoudigste mensen waren niet bang om naar Hem toe te gaan. Zelfs kleine kinderen voelden zich tot Hem aangetrokken. Zij klommen graag op Zijn knieën om te kijken naar Zijn peinzende, maar liefdevolle gezicht.

Jezus deed de waarheid nooit te kort, maar wat Hij zei, sprak Hij altijd in liefde. Hij was altijd uiterst tactvol en bedachtzaam in Zijn omgang met mensen. Hij was nooit ruw, nooit onnodig streng als hij sprak en deed nooit zonder reden een gevoelige ziel pijn. Nooit veroordeelde Hij de menselijke zwakheid. Hij sprak de waarheid,

maar altijd in liefde. Hij verzette zich tegen huichelarij, ongeloof en slechtheid. Maar als Hij Zijn indringende verwijten maakte, waren er tranen in Zijn stem. Hij hilde om Jeruzalem, de stad die Hij liefhad, maar die Hem - de Weg, de Waarheid en het Leven - niet wilde ontvangen. Zij hadden Hem, de Verlosser, verworpen; toch bekeek Hij hen met teder medelijden. Zijn leven was vol zelfverloochening en zorg voor anderen. In Zijn ogen was iedereen kostbaar. Hoewel Hij zich altijd met goddelijke waardigheid gedroeg, boog Hij zich met tedere zorg tot elk lid van Gods gezin. In iedereen zag Hij een gevallen mens, voor wiens redding Hij gekomen was. Zo werd het karakter van Christus geopenbaard in Zijn leven. Dit is het karakter van God. Uit het hart van de Vader vloeien stromen van goddelijk medeleven, zichtbaar geworden in Christus, tot het menselijk geslacht. Jezus, de zorgzame, medelijdende Heiland, was God *'geopenbaard in het vlees'* (1 Tim. 3:16).

Jezus leefde, leed en stierf met het doel om ons te redden. Hij werd *'een Man van smarten'*, opdat wij deel zouden hebben aan eeuwige vreugde. God liet toe dat Zijn geliefde Zoon - vol van genade en waarheid - uit een wereld van onbeschrijflijke heerlijkheid kwam, naar een wereld die ellendig en bedorven was door de zonde en verduisterd was door de schaduw van de dood en de vloek. God stond toe dat Hij de schoot van Zijn liefde en de verering door de engelen verliet om schande, belediging, vernedering, haat en dood te ondergaan. *'De straf die ons de vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is er voor ons genezing gekomen'* (Jes. 53:4).

Denk aan Hem in de woestijn, in Gethsémané en aan het kruis. De vlekkeloze Zoon van God nam de last van de zonde op Zich. Hij, Die één was met God, voelde in Zijn diepste wezen de verschrikkelijke scheiding, die de zonde veroorzaakt tussen God en de mens. Dit perste van Zijn lippen de kreet vol zielsangst: *'Mijn God, Mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?'* (Matt. 27:46). Het was de last van de zonde, het gevoel van zijn enorme afschuwelijkheid en zijn scheiding van de ziel van God - dit alles brak het hart van de Zoon van God.

Maar dit grote offer werd niet gebracht om in het hart van de Vader liefde voor de mens op te wekken, niet om Hem over te halen de mens te redden. Integendeel! *‘Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft’* (Joh. 3:16). De Vader heeft ons lief, niet vanwege die grote verzoening, maar Hij zorgde juist voor die verzoening, omdat Hij van ons houdt. Door Christus kon Hij Zijn oneindige liefde uitgieten over een gevallen wereld. *‘God was het namelijk Die in Christus de wereld met Zichzelf verzoende’* (2 Kor. 5:19). God leed mee met Zijn Zoon. Tijdens de zielsangst in Gethsémané en het sterven op Golgotha, betaalde de Bron van oneindige liefde de prijs voor onze redding.

Jezus zei: *‘Daarom heeft de Vader Mij lief, omdat Ik Mijn leven geef om het opnieuw te nemen’* (Joh. 10:17). Dat betekent: Mijn Vader heeft jullie zo liefgehad, dat Hij des te meer van Mij houdt, omdat Ik Mijn leven geef om jullie te redden. Doordat Ik jullie Plaatsvervanger en Borg wordt, Ik Mijn leven opgeef en jullie zwakheden en fouten op Mij neem, groeit de liefde van de Vader voor Mij. Door Mijn offer kan God rechtvaardig zijn, en de Rechtvaardiger van hem die in Mij gelooft.

Alleen de Zoon van God kon onze redding bewerkstelligen. Alleen Hij, Die bij de Vader was, kon Hem bekend maken. Alleen Hij, Die de hoogte en diepte van de liefde van God kende, kon die openbaren. Alleen het oneindige offer van Christus voor de gevallen mens, kon uitdrukking geven aan de liefde van de Vader voor het verloren mensdom.

‘Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft’ (Joh. 3:16). Hij gaf Hem niet alleen om onder de mensen te leven, hun zonden te dragen en als een offer voor hen te sterven, maar om Hem deel te laten uitmaken van de gevallen mensheid. Christus moest Zich vereenzelvigen met de belangen en de noden van het mensdom. Hij was Degene, door Wie God Zich verbond met de mensen met een onbreekbare band. Jezus *‘schaamt Zich er niet voor om hen broeders te noemen’* (Hebr. 2:11).

De Zoon des mensen is ons Offer, onze Verdediger, onze Broer, Die voor de Vader staat in onze menselijke gedaante, Die eeuwig één zal zijn met hen die Hij verlost - de Zoon des mensen. En dat alles om de mens op te heffen uit het verderf en de ontaarding door de zonde, opdat hij de liefde van God zou weerspiegelen en de vreugde van heiligheid zou delen. De prijs die voor onze redding werd betaald, het onmetelijke offer van onze hemelse Vader, Die Zijn Zoon gaf om voor ons te sterven, behoort ons een verheven begrip te geven van wat wij door Christus kunnen worden. De geïnspireerde apostel Johannes zag *'de hoogte, de diepte en de breedte'* van de liefde van de Vader voor hen die verloren zouden gaan en hij werd daardoor vervuld met aanbidding en ontzag. Bij het niet kunnen vinden van de juiste woorden om de grootte en de tederheid van deze liefde te beschrijven, riep hij de wereld er toe op deze te aanschouwen: *'Zie, hoe groot is de liefde die de Vader ons gegeven heeft: dat wij kinderen van God worden genoemd'* (1 Joh. 3:1).

Hoeveel waarde krijgt de mens hierdoor! Door hun zonden werden de mensen onderworpen aan Satan. Maar door geloof in het verzoenend offer van Christus kunnen de nakomelingen van Adam kinderen van God worden. Door de menselijke natuur aan te nemen, heeft Christus de mensheid verhoogd. Gevallen mensen zijn in een positie gebracht waar zij, door een verbinding met Christus, waardig worden om de naam *'kinderen van God'* te ontvangen.

Zo'n liefde kan niet geëvenaard worden; kinderen van de hemelse Koning! Wat een kostbare belofte! Een onderwerp voor de diepste overdenking! De onmetelijke liefde van God voor een wereld, die Hem niet liefhad. Deze gedachte verzacht het hart en brengt de mens ertoe zijn geest aan de wil van God te onderwerpen. Hoe meer we het karakter van God bestuderen in het licht van het kruis, des te meer we zien hoe genade, tederheid en vergevingsgezindheid samengaan met eerlijkheid en rechtvaardigheid, en hoe duidelijker we de ontelbare bewijzen van die oneindige liefde en tedere ontferming ontdekken, die zelfs het diepste medeleven van een moeder naar haar afgedwaald kind overtreft.

De wereld waarin wij leven is in korte tijd behoorlijk veranderd. Wat hebben velen te maken gehad met ziekte, lijden en tegenslag. En het lijkt erop alsof nog niet alles achter de rug is.

Hoewel leed vaak niet is weg te nemen, kan een vertroostend woord de pijn soms iets verlichten. Daarom dit foldertje ter bemoediging voor een ieder die verdrietig of eenzaam is, of om andere redenen behoefte heeft aan een boodschap van troost en bemoediging.

Troost om te weten dat er weldegelijk iemand is Die om u geeft en van u houdt. En bemoediging om de draad toch weer op te pakken en met goede moed voorwaarts te gaan, in het vertrouwen dat er Iemand is Die u wilt bijstaan in elke moeilijke situatie.

In deze folder kunt u een gedeelte lezen uit het boek *De weg naar Christus*. In de verdere hoofdstukken van dat boek wordt op een eenvoudige manier uitgelegd wat het geloven in God betekent en hoe u een relatie met Hem in het dagelijks leven kunt hebben.

Voor bestelling van het volledige boek of andere interessante religieuze boeken, relevant voor vandaag, zie: www.kiesvandaag.nl

Stichting Kies Vandaag zet zich in om mensen te vertellen over het bestaan van een liefdevolle God, die bewogen is met mensen en klaarstaat om hen te helpen. Dit doen wij onder andere door de verspreiding van unieke boeken en folders.